

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 15. europaudvalgsmøde

Mødedato: fredag den 12. januar 2024

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Dagsorden

Den 11. januar 2024

- L 1. Drøftelse af rejse
- L 2. Drøftelse af høring om implementering
EUU alm. del (20231) – Bilag 223 (udkast til skitse for høring)
- L 3. Meddelelser fra formanden
- FO 4. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2022
Forelæggelse ved finansministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
EUU alm. del (20231) – Bilag 217 (samlenotat)
EUU alm. del (20231) – Bilag 218 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)
EUU alm. del (20231) – Bilag 161 (udvalgsmødereferat side 21, senest behandlet i EEU 3/11-23)
- FO 5. Ændring af forordning om europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA)
Forelæggelse ved økonomiministeren
– *Nyt forhandlingsoplæg*
KOM (2023) 0593
KOM (2023) 0593 – Bilag 2 (samlenotat)
KOM (2023) 0593 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)
EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)

15. europaudvalgsmøde 12/1 2024

6. Rådsmøde nr. 4000 (økonomi og finans) den 16. januar 2024

Forelæggelse ved økonomiministeren

Rådsmøde 4000 – Bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)

L 7. Eventuelt

Der vedlægges en foreløbig oversigt over det under punkt 6 nævnte møde.

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FF =Forventet forhandlingsoplæg

FO =Forhandlingsoplæg

FL =Forventet lukket behandling

L =Lukket behandling

Rådsmøde nr. 4000 (økonomi og finans) den 16. januar 2024

1. Præsentation af det belgiske formandsskabsprogram for foråret 2024
 - *Orientering*KOM (2023) 0638

2. Rådskonklusioner vedr. det europæiske semester samt godkendelse af anbefalinger til euroområdet
 - *Orientering*KOM (2023) 0900, KOM (2023) 0901, KOM (2023) 0902, KOM (2023) 0903

3. Økonomiske og finansielle konsekvenser af Ruslands invasion af Ukraine
 - *Orientering*EUU alm. del (20231) – Bilag 71 (udvalgsmødereferat side 1270 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 29/9-23)

- * 4. Forberedelse af G20-møde 26.-29. februar 2024
 - *Orientering*

5. Eventuelt

6. Siden sidst

Alle dagsordenspunkter hører under Økonomiministeriets ressort.

* Dagsordenspunktet forventes ikke forelagt mundtligt.

Europaudvalget

Referat af 15. europaudvalgsmøde

Dato: fredag den 12. januar 2024

Tidspunkt: kl. 08.30

Sted: vær. 2-133

Til stede: Niels Flemming Hansen (KF) formand, Henrik Møller (S) næstformand, Kim Valentin (V), Karin Liltorp (M), Alexander Ryle (LA), Alex Ahrendtsen (DF), Marianne Bigum (SF), Søren Søndergaard (EL), Christian Friis Bach (RV) og Theresa Scavenius (UFG)

Desuden deltog: Finansminister Nicolai Wammen og økonomiminister Stephanie Lose.

L Punkt 1. Drøftelse af rejse

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 2. Drøftelse af høring om implementering

EUU alm. del (20231) – Bilag 223 (udkast til skitse for høring)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 3. Meddelelser fra formanden

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO Punkt 4. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2022

– *Nyt forhandlingsoplæg*

EUU alm. del (20231) – Bilag 217 (samlenotat)

EUU alm. del (20231) – Bilag 218 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (20231) – Bilag 161 (udvalgs mødereferat side 21, senest behandlet i EEU 3/11-23)

Finansministeren (Nicolai Wammen): Jeg forelægger sagen om regnskabsgodkendelsen for EU's budget for 2022, den såkaldte decharge til forhandlingsoplæg.

Dechargeprocedure for EU's budget for 2022

Den 3. november 2023 forelagde økonomiministeren Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af EU's budget for 2022 til Europaudvalgets orientering. Som bekendt er det i sidste ende Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen. Forinden giver Rådet en henstilling til Europa-Parlamentet. Henstillingen indeholder derudover Rådets bemærkninger til Kommissionen, som Kommissionen skal følge op på.

Kommissionen skal efterfølgende træffe foranstaltning for at efterkomme bemærkningerne i både Europa-Parlamentets afgørelse og Rådets henstilling. Kommissionen følger altså op på vores henstilling.

Revisionsrettens resultater

Retten giver for 16. år i træk en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. Dermed konkluderer de, at regnskabet i al væsentlighed er retvisende. Revisionsretten giver også en positiv erklæring om EU's indtægter.

I Revisionsrettens undersøgelse af de bagvedliggende transaktioner er billedet dog væsentlig mere kritisk. Revisionsretten vurderer, at den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne fra EU-budgettet udgør 4,2 pct. Det er en stigning fra 2021-budgettet, hvor fejlforekomsten var 3,0 pct. På baggrund af fejlforekomsten giver Revisionsretten for fjerde år i træk en såkaldt afkræftende erklæring om udgifternes lovlighed og rigtighed.

Retten giver derudover en erklæring med forbehold om EU's genopretningsfacilitet, der udmønter de fælles covid-19-lån. Det er baseret på en vurdering af, at der er problemer med opfyldelsen af 15 ud af de 281 reviderede mål og milepæle.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at revisionsretten selv oplyser, at fejlraten ikke er en måling af svig. Der kan være flere årsager til, at der opstår fejl i udbetalinger. Revisionsretten henviser især til komplekse regler, der eksempelvis forårsager manglende dokumentation i ansøgningsprocesser.

Svig derimod er forsætlig forsømmelse eller vildledning for egen vindings skyld. Revisionsretten har ikke mandat til at undersøge svig, men i tilfælde af mistanke om svig videregiver de sagerne til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). I 2022 er det sket i alt 14 gange.

Regeringens holdning

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate igen er steget og fortsat er over den væsentlighedstærskel på 2 pct., som Revisionsretten arbejder med. Samtidig er det stærkt utilfredsstillende, at Revisionsretten for fjerde år i træk har afgivet en afkræftende erklæring for betalingerne som helhed. Vi finder det ligeledes utilfredsstillende, at Revisionsretten har afgivet en erklæring med forbehold for udgifterne under genopretningsfaciliteten.

FO Regeringen vil derfor

- lægge stor vægt på, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, og at henstillingen tilstrækkeligt tager højde for den stigende fejlrate.

Vi skal også se på årsagerne til, at fejl opstår. Derfor vil regeringen

- lægge stor vægt på, at der fokuseres på årsagerne til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støtte-modtagere.

Vi skal yderligere se på særligt fejlbehæftede udgiftsområder. Regeringen vil derfor

- lægge vægt på, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de områder, der generelt er fejlbehæftede. I særdeleshed når udgifterne på de områder vokser i både absolut størrelse og som andel af budgettet.

Regeringen vil ligeledes

- lægge vægt på, at de primære kilder til uopdagede fejl adresseres ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Sund forvaltning er vigtigt både i EU's traditionelle budget og i genopretningsfaciliteten, som flere lande nu har fået udbetalt midler fra. Regeringen vil derfor

- lægge vægt på, at Kommissionen og medlemslandene styrker definitionen af mål og milepæle i eventuelle fremtidige revisioner af nationale genopretningsplaner, og at Kommissionen fører en proportional kontrol med medlemslandenes planer.

Effektmålingen er central for at sikre, at EU's budget opnår de ønskede resultater. Regeringen vil

- lægge vægt på, at Revisionsretten styrker sit fokus på effektmåling og EU-budgettets resultatopnåelse.

Endelig vil regeringen

- lægge afgørende vægt på, at danske interesser – samt vores kerneallieredes interesser – er tilstrækkeligt afspejlet i henstillingen. Det betyder bl.a., at det samlede sprog i henstillingen skal afspejle alvorligheden af endnu en markant stigning i fejlraten, den fjerde negative erklæring om betalingerne i træk, samt at fokus på effektmåling og opfølgning fremstår som en central prioritet.

Vi har endnu ikke modtaget et udkast til en rådshenstilling og ved derfor ikke, hvordan de øvrige lande vil stille sig. På nuværende tidspunkt forventer jeg dog ikke, at danske prioriteter vil blive tilstrækkelig afspejlet i rådshenstillingen til, at vi fra dansk side kan støtte den.

Fra dansk side stemte vi sidste år imod Rådets henstilling. Fejlraten er siden steget markant – endnu en gang. Og Revisionsretten giver for fjerde år i træk en negativ erklæring om udgifterne. I fravær af meget tydelig kritik i henstillingen mener jeg derfor, det vil være et passende signal igen år at stemme imod Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om at give decharge til Kommissionen. For at regeringen kan stemme for henstillingen vil det kræve, at teksten styrkes markant, og det har jeg ikke på nuværende tidspunkt grund til at tro vil ske.

Sagen forventes på dagsordenen til ecofinrådsmødet i marts 2024. Her er forventningen, at der også uden dansk opbakning vil kunne opnås det nødvendige kvalificerede flertal for rådshenstillingen. Det ændrer dog ikke ved, at den danske position bør være meget klar, og det synes jeg også, at jeg her har givet udtryk for.

Søren Søndergaard (EL): Forhandlingsoplægget er generelt godt, men vil det ændre på situationen? Det er klart, at med enklere regler vil der komme færre fejl, men er det det centrale redskab? Jeg kan ikke se, at de andre elementer af forhandlingsoplægget skal føre til mindre fejl. Jeg tror, man bliver nødt til at kigge på den dobbelte beslutningskompetence, for den giver ofte problemer. Jeg mener, at Revisionsretten skriver, hvilke områder der specielt giver problemer.

Jeg synes, at regeringens vægning af enklere regler er problematisk. Selvfølgelig skal der være enklere regler, men problemet er, at når ansøger har mulighed for at fortolke reglerne, så fortolkes de i de fleste tilfælde til gavn for modtageren. Kun i et mindretal af tilfældene fortolkes reglerne således, at det gavner EU-kassen. Det spørgsmål er interessant. Jeg vil ikke afvise, at der er behov for enklere regler, men der er også behov for mere kontrol. For uanset hvor enkle reglerne er, vil der altid være rum for fortolkning.

Jeg vil gerne give tilsagn til forhandlingsoplægget under den forudsætning, at ministeren stemmer nej, medmindre der sker en revolution i forhandlingerne.

Hvad er forhandlingssituationen? Vi har tidligere haft en alliance, der var meget kritisk. Jeg mener, det var Storbritannien, Sverige, Nederlandene og Danmark. Er der mulighed for at skabe en alliance igen? Problemet med høje fejlrate skal helt sikkert ændres på den lange bane, og derfor gælder det om at få flere med ombord.

Alex Ahrendtsen (DF): Bruxelles er papirussernes Paradis. Det viser denne sag med al tydelighed. Ministeren har gjort glimrende rede for sagen, men i Dansk Folkeparti er vi absolut ikke tilfredse. Danmark bidrager med omkring 24 mia. kr. til EU's kasse hvert år. 4 pct. svarer til omkring 1 milliard. Hvis regeringen ville meddele EU, at vi tilbageholder de 4 pct. af vores tilskud, indtil der kommer styr på svig og forkerte udbetalinger, så kunne jeg respektere det. Men vi kan ikke være sikre på, hvad regeringen kan finde på i Bruxelles. Det kunne være, man blev besnakkede og stemte ja. Vi sidder her år efter år, og det går kun én vej, nemlig den gale vej. På et tidspunkt bliver man nødt til at slå i bordet. Jeg synes ikke, regeringen slår i bordet. Det må kunne gøres bedre.

Finansministeren (Nicolai Wammen): Til Søren Søndergaard: Jeg er enig i, at enklere regler er et værktøj, men at det ikke løser hele problemet. Revisionsretten peger på, at meget komplekse

regler i sig selv gør, at folk har svært ved at ansøge på den korrekte vis. Man kan altså begå formelle fejl, fordi ansøgningsprocedurerne er meget komplicerede. Uanset partifarve har vi vel en interesse i, at vi får nogle ansøgningsprocedurer, der er så transparente og åbne som muligt.

Der er en række konkrete anbefalinger til Kommissionen i Revisionsrettens årsberetning. Det skal der bestemte kigges på. Retten har også i en årrække påpeget, at de høje fejlratere især ses under samhørighedspolitikken og EU-midler, der er refusionsbaserede. Jeg mener derfor, at det ville give god mening, at reglerne for samhørighed og strukturfondene kigges grundigt igennem, inden man kommer med det næste MFF-forslag (den flerårige finansielle ramme) i 2025. Med regeringens øjne er enklere regler altså ikke løsningen på alle problemer, men det er et vigtigt bidrag til, at vi forhåbentlig kan bringe fejlraten ned.

Søren Søndergaard vil gerne være sikker på, at regeringen ikke stemmer for rådshenstillingen, medmindre der sker en revolution i forhandlingerne. Vi har ikke set forslaget til en tekst endnu, og derfor er det noget vanskeligt at forholde sig til det. Men jeg synes, jeg er meget klar, i det jeg siger her: Medmindre der sker noget markant anderledes, end det der er vores forventning, vil vi ikke kunne støtte, at man giver decharge. Og det er ikke bare snak – vi viste allerede sidste år, at vi sætter handling bag ordene. Derfor synes jeg ikke, at Alex Ahrendtsens bemærkninger er helt fair. Vi har allerede vist, at vi er parate til at stemme nej, og det er vi igen. Jeg håber, der er opbakning til, at vi kan gøre det.

De kerneallierede er Sverige og Nederlandene. Sidste år stemte vi sammen med Sverige og Nederlandene imod, og sammen med Nederlandene sendte vi en erklæring, som understregede alvor, mens Sverige havde formandskabet og derfor undlod at indgå i den konkrete erklæring. Vi forventer, at begge lande vil være kritiske. Vi så selvfølgelig gerne, at alliancen blev udvidet. Man kunne have en forhåbning om, at vi kunne få skærpet nogle af instrumenterne i forbindelse med de kommende MFF-forhandlinger.

Theresa Scavenius (UFG): Det er et meget vigtigt emne. Tidligere på mødet, før ministeren kom, drøftede udvalget over- og underimplementering af EU-lovgivning. På en måde er dette et andet aspekt af en lignende problemstilling: Hvad beslutter vi, og bliver pengene brugt korrekt – enten for meget eller for lidt? Meget af det handler ikke om svig, men at man bruger pengene ukorrekt på grund af f.eks. komplekse regler. Spørgsmålet er, hvor årsagen til problemet ligger. Nogle mener, det er på grund af papirusserne i Bruxelles, men det er det sandsynligvis ikke. Det er sandsynligvis medlemslandene selv, som ikke har forstået, hvilke regler de skal søge efter. Det gælder sådan set også Danmark, og en stor del handler om genopretningsfaciliteten. Det er noget, vi skal kigge meget grundigt ind i, når vi søger alle disse milliarder – gør vi det efter en korrekt metode, eller er der nogen problemer? Hvor ser ministeren årsagen til problemet? Problemet kan jo ligge flere steder, men vi er nødt til at kunne kigge indad, så medlemslandene tager ansvar for visse ting, og skylden ikke altid skal gives til Bruxelles. Det er også medlemslandenes eget ansvar, at man bruger pengene korrekt.

Nogle gange diskuterer vi, om vi skal øge budgettet til mere administrativ kapacitet i Bruxelles. Hvis vi skal holde styr på disse penge, har vi brug for administrative ressourcer, men hvis man ikke er villig til det, er det klart, at fejlraten stiger. Er der den rigtige kontrol?

Historisk set er der sket et fald over 20 år, som jeg synes er vigtigt at bemærke. Det stiger så nu, og det skal vi være bekymrede for.

Marianne Bigum (SF): I SF er vi helt enige i, at fejlraten i udbetalingerne ikke er acceptabel, og vi bakker op om regeringens forhandlingsoplæg.

Det er ikke første gang, vi giver kritik og stemmer imod, men hvad sker der egentlig? Hvad er processen for at få fulgt op på anbefalingerne fra Revisionsretten? Hvornår kan vi forvente, der sker noget?

Det bliver også fremhævet af Revisionsrettens årsberetning for 2022, at vi i Danmark ikke er særlig gode til at bruge de penge, vi har fået lov til at bruge. Vi mister finansiering, fordi vi er for dårlige til at absorbere midler fra ESI-fondene (de europæiske struktur- og investeringsfonde). Vi har en bundplacering sammen med Malta i at få brugt disse penge. Det er også kritisabelt. Hvilke tanker har ministeren gjort sig om det? Hvad er planen?

Henrik Møller (S): Det er lidt irriterende, at det er vand på kritikeres mølle. Det er nemt at stille krav til ministeren om, at EU skal ændre på noget, men det er jo større, end noget vi kan klare alene.

Det er positivt, at signalet og den danske regerings holdning er meget klar. Derfor kan vi selvfølgelig godt bakke op om forhandlingsoplægget.

Finansministeren (Nicolai Wammen): Til Theresa Scavenius: Jeg synes, der er mange administrative ressourcer i EU, men de bliver måske ikke alle sammen brugt lige fornuftigt. Her kunne man bruge dem fornuftigt ved at sørge for, at det er så gennemskueligt og transparent som muligt at søge midler, samtidig med at man har bedst mulig kontrol af det.

Det er korrekt, at der har været en udvikling over 20 år, men de seneste år er det gået i den forkerte retning. Revisionsrettens smertetærskel er omkring 2 pct., og nu har vi ramt mere end det dobbelte, nemlig 4,2 pct. Det er simpelt hen stærkt utilfredsstillende.

Theresa Scavenius spørger også til, om problemet skyldes, at medlemslandene eller EU ikke er gode nok til at fortolke og følge reglerne. Jeg tror, det er en kombination. Det skal vi selvfølgelig arbejde med i fællesskab.

Jeg synes, det er vigtigt, at Danmark stemmer nej til rådshenstillingen, medmindre der sker noget meget overraskende i forhandlingerne. Jeg mener nemlig ikke, der er grundlag for at stemme ja. Det er alvorligt, at fejlraten er helt oppe på 4,2 pct. Det at stemme nej er et klart signal. I årene før har vi forsøgt med dialogens vej på traditionel dansk vis, men vi må erkende, at vi ikke er kommet i mål på trods af de forsøg. Og så er det at stemme nej det næste skridt, vi kan tage.

Hvad betyder det så, når vi stemmer nej, spørger Marianne Bigum. Hvis vi stemmer nej, men et flertal stemmer ja, så er det jo sådan, det er, men det betyder ikke, at vores stemme ikke er blevet formidlet. Det går ikke ubemærket hen i Bruxelles, men det ville helt klart stå stærkere, hvis et flertal af landene stemte imod. Det er vi dog ikke herre over. Vi er herre over Danmarks position, og der er budskabet meget klart. Jeg håber, at vi i forbindelse med arbejdet frem mod den næste MFF kan få flere lande med til at sige, at vi skal gøre det på en bedre og mere transparent måde, så der i fremtiden ikke kommer nye eksempler, hvor fejlraten er så høj. Jeg er bekymret for, at fejlraten

næste år er lige så høj eller måske endda højere, hvis der ikke bliver gjort noget nu. Der er ikke noget de seneste år, der tyder på, at det går den rigtige vej. Det er vi nødt til at forholde os til.

NOT Det er korrekt, at man forholder sig til den såkaldte absorption af EU-midler, hvor Danmark ligger lavt. Det har jeg fuld forståelse for interessen for. Jeg har derfor bedt om at få udarbejdet en oversigt over, inden for hvilke ministerområder Danmark kan søge midler, som vi ikke har hentet hjem. Det vil blive oversendt til udvalget, når arbejdet er færdigt.

Niels Flemming Hansen (KF): Det Konservative Folkeparti bakker op om forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard (EL): Som det fremgår, er det mest alvorligt med virkelig høje fejlreter på strukturfonde- og samhørighedsområdet. Det er kendetegnende for de områder, at der er delt forvaltningsmyndighed. Det er altså ikke kun Bruxelles ansvar, men også landenes. Man bliver lidt betænkelig, når lande har meget højre fejlreter, og landene ikke vil gøre noget ved det. Hvad dækker det mon over? Man kunne bl.a. løse det ved at arbejde hen imod, at det får konsekvenser for lande med meget høje fejlreter. Jeg mener, at vi i Danmark på et tidspunkt havde det i forbindelse med landbrugspolitikken. En ting er, at man sidder i Rådet og råber op, men hvis ikke det får nogen konsekvenser for de lande, som har fordel af den ineffektive kontrol, så sker der ikke noget.

Vi vil som sagt gerne kunne støtte forhandlingsoplægget. Kunne vi lave en aftale om, at ministeren vender tilbage til udvalget med et revideret forhandlingsoplæg, hvis der mod ministerens forventning kommer så mange gode ting på bordet, at man overvejer at bakke op om rådshenstillingen? For så kan vi bakke op om dette forhandlingsoplæg.

Formanden (Niels Flemming Hansen): Det er bestemt en fremragende idé.

Kim Valentin (V): Ikke overraskende mener vi i Venstre, at regeringen ligger det rigtige sted. Vi er meget kritiske, hver gang der sker fejl i budgetgennemførelsen, og det har vi været igennem en hel del år, men vi kan jo ikke stemme imod, før vi ser en tekst. Derfor er der vel ingen, der kan være imod det. Dette forhandlingsoplæg er så hårdt i filten, at man ikke kan forvente, at det er hårdere. Som ministeren siger, vil man stemme imod, hvis der ikke ændres i det, der lægges op til nu. Det er vi helt tilfredse med i Venstre.

Spørgsmålet er, hvad der kan gøres ved det. Jeg mener, at man skal lægge vægten på at gøre systemet mere simpelt. Det er lidt kafkask at skulle forstå ansøgningsprocedurerne nogle gange. Jeg siger ikke, at der ikke sker fejl bevidst, men rigtig mange fejl begås ikke bevidst, fordi det er meget svært at forstå det sprog, man bruger. Jeg tror, man kan komme langt med at prøve at forstå ens kunder, og det er Kommissionen nødt til at arbejde med generelt, nemlig at kommunikationen til ansøgere bliver bedre. Der skal man lægge hovedparten af kritikken.

Alex Ahrendtsen (DF): Med al respekt, minister, er det ikke godt nok. Det minder mig om 90-årsfødselsdagen: Det er det samme som sidste år. Det, der vil virke, er, at regeringen melder ud, at man tilbageholder den del, der svarer til 4,2 pct. af vores bidrag – det er ca. 1 milliard – indtil man har fået styr på det i papirnusserparadiset. Vil regeringen være med til det? Det ville svare til, at den gode butler i 90-årsfødselsdagen ikke fik noget vin og ikke snublede over isbjørneskindet hele tiden. Hvorfor vil regeringen ikke gøre det? Lige nu stemmer man nej, man bliver lidt småsur, men det kører jo, som det altid har kørt.

Theresa Scavenius (UFG): Jeg er selvfølgelig enig i problemstillingen.

Det er vigtigt at få et overblik over de administrative ressourcer. Det ville kvalificere diskussionen, næste gang vi skal diskutere antallet af medarbejdere i Bruxelles. Kan vi få et notat på det? På den måde kunne vi få et bedre indblik i, om problemet ligger her, eller om problemet skal findes et andet sted. Vi skal først finde årsagen, og derefter kan vi få det løst.

Tidligere på mødet snakkede udvalget om en høring om over- og underimplementering, som vi skal afholde i foråret. Man kunne overveje en lignende høring i efteråret om eftersyn af Danmarks brug af EU-midler. På den måde kan vi være et foregangsland og vise de andre medlemslande, at vi forsøger at holde styr på, at vi ikke bruger pengene forkert. Synes ministeren, at det kunne være en interessant idé?

Formanden (Niels Flemming Hansen): Det vil vi fra formandskabets side overveje.

Marianne Bigum (SF): Ministeren redegjorde rigtig fint for, at Revisionsretten undersøger, om der er sket fejl i udbetalingerne – det er ikke nødvendigvis udtryk for snyd eller misbrug, men der sker fejl. Det kunne være, at man ikke har afleveret alle bilagene, fordi man har misforstået reglerne f.eks. Løsningen er derfor ikke at gå efter de lande, der ikke kan finde ud af det, men netop at følge op på Revisionsrettens anbefalinger. Revisionsretten kommer hvert år med denne kritik, men jeg forstår også, at man ikke rigtig kan følge anbefalingerne fra år til år, fordi ændringer undervejs muligvis kan føre til en endnu højere fejlrate. Hvornår er der mulighed for reelt at følge op på anbefalingerne?

Finansministeren (Nicolai Wammen): Søren Søndergaard spørger, om vi kan lave en aftale om, at jeg vender tilbage til udvalget med et revideret forhandlingsoplæg, hvis regeringen mod forventning synes, at det giver god mening at stemme for. Det vil jeg gerne give tilsagn om.

Til Alex Ahrendtsen: Det retoriske niveau er som altid højt og inspirerende, men billedet er måske lidt sværere at følge. Jeg er lidt i tvivl om, hvem der er isbjørneskindet, den gamle dame og butleren. Men jeg kan i hvert fald sige, at regeringen i lighed med sidste år er meget klar i spytet. Vi er med i EU, og vi betaler vores andel, ligesom vi også skal have mulighed for at modtage det, vi er berettiget til. Måske var det en fortalelse fra Alex Ahrendtsens side, men der blev sagt, at når der er svig for 4,2 pct., så skal man agere, men det er vigtigt at pointere, at Revisionsretten forholder sig til fejl. I de tilfælde, hvor der er mistanke om svig, sender man det videre til de relevante myndigheder. I 2022 var der 14 eksempler på det. Man kan altså ikke sætte lighedstegn mellem de 4,2 pct. og svig.

NOT Til Theresa Scavenius: Vi skal prøve efter bedste evne at udarbejde en oversigt over ressourcerne i embedsværket, men det handler ikke alene om dem, der skal kontrollere. Det handler også om, hvordan man udformer tekster i de forskellige dele af EU-systemet, så man skal have en bredere horisont.

Til Marianne Bigum: Det bedste tidspunkt at få ændret på dette er, når vi skal forhandle den næste MFF. Der har vi muligheden for at dreje på nogle håndtag, hvis der er viljen til det. Det kræver, at andre lande er parate til det, hvilket jeg af gode grunde ikke kan vide, om de er, men vi vil i hvert fald arbejde for det fra dansk side.

Christian Friis Bach (RV): Vi har haft en drøftelse forud for mødet, som jeg sætter pris på. Radikale Venstre bakker op om forhandlingsoplægget, og at der bliver stemt nej. Jeg kan forstå, at der er lovet en rapport om absorptionskapaciteten på de forskellige områder, så vi kan tage bestik af det. Svig er også blevet diskuteret. I den tekniske gennemgang fik vi en beskrivelse af, at antallet af sager, der bliver anmeldt og afgjort, ikke er steget, men er der en opgørelse på det?

Finansministeren (Nicolai Wammen): Det er rigtigt, at jeg gav tilsagn om, at vi vil udarbejde en oversigt over absorptionen af EU-midler fordelt på ministerområder og sende til udvalget. Jeg vil også gerne udarbejde en opgørelse over, hvor mange sager med mistanke om svig der har været indbragt for de relevante myndigheder.

Formanden (Niels Flemming Hansen): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti har ytret sig imod det.

FO Punkt 5. Ændring af forordning om europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA)

– *Nyt forhandlingsoplæg*

KOM (2023) 0593

KOM (2023) 0593 – Bilag 2 (samlenotat)

KOM (2023) 0593 – Bilag 3 (notat om forhandlingsoplæg)

EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Formålet med forslaget er dels at nedbringe de finansielle institutters byrder forbundet med indberetning af data til finansielle tilsynsmyndigheder dels at muliggøre øget deling af data.

Forslaget skal muliggøre, at relevante data, som banker og andre finansielle institutter har indberettet, i højere grad kan deles mellem europæiske finansielle tilsynsmyndigheder og de nationale tilsyn. Det skal understøtte, at finansielle institutter ikke skal indberette samme data flere gange.

Forslaget lægger også op til, at de europæiske tilsynsmyndigheder skal effektivisere indberetningskravene, herunder ved at foreslå at fjerne overflødige informationer og lignende fra kravene. Og parter under InvestEU, f.eks. virksomheder, skal fremover kun indberette én gang om året i stedet for to gange.

Derudover muliggør forslaget brug af data til andre formål end tilsyn. De nationale og europæiske tilsynsmyndigheder får mulighed for at dele anonymiseret data til andre formål end tilsyn med Kommissionen, finansielle institutter, forskere m.v., der har en legitim interesse i disse data. Kommissionen kan f.eks. bruge data til konsekvensvurderinger af dens forslag.

Indberetningskravene spiller en central rolle i at sikre korrekt håndhævelse og tilsyn med den finansielle regulering. Kravene er samtidig forbundet med administrative omkostninger for finansielle institutter. Det er derfor vigtigt, at indberetning ikke er unødigt byrdefuldt. Institutterne kan opleve byrdelettelser, hvis omfanget af indberetninger falder. Det er dog endnu svært at vurdere, i hvilket omfang byrderne reduceres i praksis.

Regeringen støtter, at de administrative byrder forbundet med institutternes indberetning af data nedbringes. Samtidig er det vigtigt, at der er tilstrækkelig stærke og hensigtsmæssige rammer for datadeling, når datadelingen udvides, så data beskyttes i tilstrækkelig grad, og tavshedspligten ikke brydes – det vil sige, så f.eks. fortrolig information ikke tilgår institutioner m.v. uden ret til at behandle denne information.

Det er vigtigt, at data indsamlet til tilsynsmæssige formål som udgangspunkt alene anvendes til dette formål med henblik på at sikre en høj tillid til rammen for dataindsamling og -deling. Det er også vigtigt, at rammerne for datadeling udmøntes, så nationale myndigheder kan håndtere anmodninger om data. Det kan blive byrdefuldt for de nationale tilsyn at behandle anmodninger om datadeling, hvis omfanget heraf mod forventning stiger væsentligt. Samtidig er det vigtigt, at nationale tilsyn ikke begrænses i deres indhentning af data. Det gælder f.eks. i forbindelse med de europæiske tilsynsmyndigheders arbejde med at vurdere nationale indberetningskrav, der bør tage højde for nationale forhold.

FO Jeg beder om et mandat fra udvalget, hvor vi fra dansk side

- lægger stor vægt på, at ændringerne til rammerne for datadeling medfører den tilsigtede reduktion af byrder.
- lægger vægt på tilstrækkelig stærke og hensigtsmæssige rammer for datadeling, så tavshedspligt ikke utilsigtet brydes.
- lægger vægt på, at data indsamlet til tilsynsformål som udgangspunkt alene bør anvendes til dette formål.
- lægger vægt på, at nationale tilsyn kan håndtere en øget datadeling og fastholder deres nuværende muligheder for at indhente data fra finansielle institutter.

Regeringen går på dette grundlag aktivt ind i de videre forhandlinger og forventer at kunne tilslutte sig et kommende kompromis.

Søren Søndergaard (EL): Vi bemærker, at der i samlenotatet står: »Indberetningskravene spiller en central rolle i at sikre korrekt håndhævelse og tilsyn med reglerne.« Jeg konstaterer også, at ministeren gentager det i sit mundtlige oplæg. Vi synes, at det er et helt afgørende udgangspunkt, og det fremgår også her. Derfor har vi behov for en lille smule strammere forhandlingsoplæg. Vores tilslutning til forhandlingsoplægget hænger sammen med, om ministeren kan være positiv over for to ting. For det første at lægge stor vægt på, at man fastholder de nationale tilsynsmyndigheders nuværende muligheder for at indhente data fra finansielle institutter i forbindelse med tilsynsarbejdet. For det andet at lægge stor vægt på, at de dele af forslaget, der omhandler ESA'ernes mulighed for at foreslå og evaluere nationale indberetningskrav, tages ud.

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Regeringen mener, at forhandlingsoplægget balancerer de hensyn, der er. Det er rigtigt, at det er afgørende, at man har mulighed for at tage højde for nationale forhold, og at man derfor kan indhente de nødvendige data. Det er der også udsigt til, og forhandlingsoplægget afspejler balancerne i det.

Alex Ahrendtsen (DF): Jeg har lyttet meget nøje til ministerens forklaringer, og jeg har også forsøgt at sætte mig ind notatet. Umiddelbart er det meget positivt, at man forsøger at få færre byrder for erhvervslivet og for finanssektoren, for det er godt for det indre marked. Men hvorfor skal det foregå på EU-niveau? Hvorfor kan Danmark og andre lande ikke gøre det af sig selv? Hvorfor er det nødvendigt, at vi gør det på præcis denne måde? Jeg har ikke helt fået svar på det, hverken af at lytte til ministerens gode forklaring eller gennem notatet, som er udmærket. Det kan skyldes, at det er fremstillet lidt kompliceret. Kan ministeren gøre mig lidt klogere?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Det er ikke sådan, at Danmark ikke selv kan spille en rolle. Nu bliver der lagt vægt på, at man stadig væk har mulighed for at kunne tage højde for nationale forhold i, hvad der kunne være af behov for at indsamle data og modtage indberetninger, og det er der god grund til. På den måde vil de danske myndigheder fortsat også skulle vurdere, om de data, man beder om at få, og den dataindsamling, der sker, står mål med de administrative byrder. Forslaget udelukker ikke, at man også fra dansk side er opmærksom på, hvordan man balancerer den indberetning, man generelt efterspørger fra de finansielle institutter.

Det er et relevant EU-tema, fordi institutterne opererer på kryds og tværs af EU, og derfor er der fælles regler for en række ting hvad angår data. Formålet her er sådan set også at forhindre, at man som finansielt institut skal indberette de samme data flere gange til flere forskellige steder, så man i stedet strømliner ved at give mulighed for, at man kan dele de data, der allerede indberettes ét sted. Hvis man f.eks. i forvejen indberetter til EU-myndigheder, kan man dele med danske myndigheder. I og med at der bliver delt data på EU-niveau, er det relevant også at diskutere det i en EU-sammenhæng.

Kim Valentin (V): Venstre bakker selvfølgelig op om forhandlingsoplægget, men jeg vil gerne påpege, at det er vigtigt at skabe ens regler på områder, hvor vi arbejder sammen i EU, så der er level playing field mellem landene. Ellers risikerer man, at et enkelt land løber ud ad en tangent, hvor f.eks. en bank for det første ikke bliver særlig sikker, og for det andet kunne man forestille sig, at nogle lande måske fandt på at give deres egne banker særligt gunstige vilkår. Der skal ikke være tvivl om, at der selvfølgelig også er områder, hvor vi skal tage hensyn til, hvordan vi gør det i Danmark, men det synes jeg netop, at forslaget giver plads til. Det vigtigste er, at man på områder som dette netop indfører fælles regler og en fælles standard, så vi kan gøre det på samme måde alle steder i hele EU.

Alex Ahrendtsen (DF): Det er positivt, at man strømliner. Men jeg vil gerne gå et spadestik dybere og blive mere konkret. En ting er, at det sker på en kompliceret måde nu, og at man så gør det enklere fremover. Men hvordan gavner det den danske finanssektor, at vi overhovedet skal indberette disse data?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): I og med at den europæiske finansielle sektor opererer på kryds og tværs af EU, giver det rigtig god mening, at reglerne er fælles på tværs, som de allerede er for f.eks. kapitalkrav. Derfor bliver man også nødt til at kunne få indberettet data på kryds og tværs, så man kan holde øje med, at der er ensartede vilkår, og at man spiller efter reglerne på kryds og tværs, apropos Kim Valentins bemærkning. Det har vi en interesse i, at de danske institutter gør, men når danske institutter indberetter, så indberetter man også fra andre lande, og derfor får vi også den interesse i at kunne holde øje med, hvad der sker i andre lande.

Formanden (Niels Flemming Hansen): Jeg kan konkludere, at der ikke er flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten har ytret sig imod det.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 4000 (økonomi og finans) den 16. januar 2024

Rådsmøde 4000 – Bilag 1 (sammenotat)

EUU alm. del (20231) – Bilag 222 (kommenteret dagsorden)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Alle punkter forelægges til orientering.

1. Præsentation af det belgiske formandskabsprogram for foråret 2024

– *Orientering*

KOM (2023) 0638

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Formandskabet vil på det økonomisk-politiske område prioritere reformen og implementeringen af EU's finanspolitiske regler. Der blev opnået en politisk aftale om reformen i Ecofin-rådet før jul, som jeg orienterer om under »Siden sidst«, og der udestår nu forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Målet er at afslutte forhandlingerne snarest i lyset af valget til Europa-Parlamentet den 9. juni 2024.

Der vil også være fokus på den økonomiske assistance til Ukraine samt implementeringen af genopretningsfaciliteten og REPowerEU.

På det finansielle område ventes formandskabet at prioritere forhandlinger med Europa-Parlamentet om bl.a. pakken af forslag til at bekæmpe hvidvask og forslaget vedrørende miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige vurderingsaktiviteter (ESG-vurderinger).

Man vil også fortsætte forhandlinger om en række sager med henblik på enighed i Rådet. Det drejer sig bl.a. om EU-rammerne for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter, så princippet om, at omkostningerne ved bankkriser skal bæres af bankernes aktionærer (bail-in) og ikke statslige midler (bail-out), skal udbredes til flere kreditinstitutter, ikke kun de største. Samtidig skal indskydergarantimidler i højere grad kunne bruges til krisehåndtering. Det drejer sig også om EU's detailinvestorstrategi, der bl.a. har til hensigt at gøre det lettere for private at investere.

På skatteområdet ventes formandskabet bl.a. at prioritere forslaget om nye regler for mere sikker og hurtigere lempelse af udbytteskat og arbejde videre med forslagene om moms i den digitale tidsalder, toldreform og en fælles EU-ramme for selskabsbeskatning. Der ventes også fokus på indsatsen for bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse, bl.a. ved at få vedtaget den halvårslige opdatering af EU's sortliste over skattely uden for EU.

Theresa Scavenius (UFG): Bæredygtig vækst er på en måde den overordnede ramme for europæisk økonomipolitik. Jeg lægger mærke til, at et af hovedinstrumenterne er REPowerEU og genopretningsfacilitetspakken, og det bekymrer mig, at vi i Danmark brugte pengene på gamle tiltag. Hvad er ministerens kommentar til den overordnede linje i Europa – vi vil have den bæredygtige vækststrategi, men vi har i virkeligheden ikke brugt hovedinstrumentet til virkelig at starte en omstilling af vores infrastruktur. Skal vi genoverveje den måde, vi har brugt pengene på? De anbefaler også udfasning af subsidier – hvad er regeringens holdning til det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Danmark har ikke planer om at revurdere det arbejde, der allerede er lavet. Danmark er i øvrigt også på en lang række felter langt i forhold til mange andre, og det skal også ses i det lys.

For så vidt angår anbefalingen om at udfase subsidier, hvor der tænkes på forskellige initiativer i forbindelse med pres fra inflationen, er det i regeringens optik en fornuftig anbefaling. Sammenlignet med andre EU-lande har de danske tiltag været målrettede og midlertidige. Effekten af dem har derfor været fornuftige sammenlignet med andre lande hvad angår forlængelse af den potentielle inflationære effekt og de økonomiske konsekvenser. Derfor er det generelt klogt at ikke at indføre meget dyre og brede tiltag, men i stedet målrettede midlertidige tiltag.

2. Rådskonklusioner vedr. det europæiske semester samt godkendelse af anbefalinger til euroområdet

– *Orientering*

KOM (2023) 0900, KOM (2023) 0901, KOM (2023) 0902, KOM (2023) 0903

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Ecofin-rådet skal også vedtage konklusioner om Kommissionens undersøgelse for bæredygtig vækst og varslingsrapporten om makroøkonomiske ubalancer (AMR), og eurolandene skal godkende anbefalinger til euroområdet som helhed.

Udkastet til konklusioner om bæredygtig vækst er generelt på linje med Kommissionens prioriteter og har fokus på sund økonomisk politik samt den grønne og digitale omstilling. EU-landene opfordres bl.a. til at tilbageføre støttetiltag relateret til de høje energipriser og inflationen og til at reducere store offentlige underskud.

Konklusionerne om varslingsrapporten har fokus på behovet for at nedbringe ubalancer vedrørende privat og offentlig gæld samt betalingsbalancer og risici relateret til ejendomsmarkedet. Der er aktuelt risici for ubalancer i 12 EU-lande (Cypern, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien, Ungarn, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Spanien, Sverige og Slovakiet).

Konklusionerne skal sætte retning for det europæiske semester i 2024, herunder Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger, der ventes offentliggjort i juni 2024.

Theresa Scavenius (UFG): Det er rigtig ærgerligt, at bæredygtighedskravene bliver udskudt. Hvad er regeringens holdning til det? Støtter vi det, eller er vi også kede af, at det sker? Det kommer i forbindelse med, at vi gerne vil have reduceret byrderne for vores virksomheder, så der ikke er unødvendige indberetningskrav, men meget af det handler om, at vi skulle være i gang med en omstilling, og så er det lidt uheldigt, at det, der netop skulle styrke de grønne virksomheder, nu igen bliver udskudt.

Det europæiske arbejdsmarked er generelt relativt robust, og der er ikke ekstremt høj arbejdsløshed, hvilket kan skabe meget u hensigtsmæssige politiske bevægelser. Kommissionen nævner også at købekraften er ved at blive udhulet, hvilket er meget komplekst at løse, og jeg forventer ikke at ministeren har en løsning på bordet. Men kan vi adressere og diskutere, hvad vi fremadrettet gør, når købekraften bliver udhulet? Det skaber nogle risici i vores samfund.

Christian Friis Bach (RV): Der er også et lille hip til Danmark om den private bruttogæld, og at vi har lidt for stort overskud på betalingsbalancen. Det er vel et positivt problem.

NOT **Økonomiministeren (Stephanie Lose):** Til Theresa Scavenius: Vi må vende tilbage om indberetninger om bæredygtig vækst osv.

Med hensyn til købekraft er det rigtigt, at det uundgåeligt vil betyde noget for købekraften i en situation, hvor inflationen stiger hurtigt og meget. Det kan man også se på de danske tal i den seneste økonomiske redegørelse. For så vidt angår Danmark er vurderingen, at rigtig mange i løbet af det indeværende år vil opleve, at deres købekraft bliver genetableret svarende til niveauet, før inflationen steg rigtig meget. Dermed er det en god nyhed, at inflationen er kommet så hurtigt under kontrol, og at den ligger ret lavt nu, også selv om vi forventer, at den kommer til at stige lidt igen på den

korte bane. Det er også godt, at det ikke har sat sig i inflationsforventningerne, for de er også ret centrale for, hvad der sker. Set med danske briller er der derfor faktisk grund til at mene, at det ser fornuftigt ud – også i lyset af hvor stort et chok inflationen var.

Til Christian Friis Bach: Det er rigtigt, at Kommissionen peger på Danmarks betalingsbalance og private bruttogæld, men det er ikke genstand for yderligere opmærksomhed. For så vidt angår betalingsbalance er der ikke noget, der tyder på, at det er et dybereliggende balanceproblem for Danmarks vedkommende. Der er også særlige forhold, der har hævet betalingsbalanceoverskuddet. Det er også velkendt, at der er fokus på den private bruttogæld i Danmark. Men det skal med i det samlede billede, at opsparingerne i Danmark for så vidt angår f.eks. pension er store.

3. Økonomiske og finansielle konsekvenser af Ruslands invasion af Ukraine

– *Orientering*

EUU alm. del (20231) – Bilag 71 (udvalgsmødereferat side 1270 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 29/9-23)

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Et tema kan være EU's finansielle assistance til Ukraine. På EU-topmødet i december 2023 opnåede 26 lande enighed om en MFF-revision, herunder forslaget til Ukrainefacilitet. Sagen kræver dog enstemmighed. Der afholdes derfor et ekstraordinært møde for stats- og regeringscheferne den 1. februar 2024 med henblik på at opnå fuld enighed.

Drøftelserne på ecofinrådsmødet vil kunne dreje sig om eventuelle alternative løsninger på finansiering til Ukraine på kort sigt, hvis der ikke kan opnås enighed om Ukrainefaciliteten. Drøftelserne kan også omhandle mulighederne for, at indefrosne russiske aktiver kan anvendes til at støtte Ukraines genopbygning, hvor fokus ligger på bidrag fra afkastet af disse aktiver. Der arbejdes fortsat på tekniske og juridisk gangbare løsninger. Arbejdet sker i koordination med internationale partnere især i G7-regi.

Regeringen støtter fortsat, at EU indtager en ledende rolle i assistance til Ukraine, og regeringen støtter derfor den foreløbige aftaletekst om en MFF-revision blandt 26 af EU's stats- og regeringschefer, som indeholder etableringen af Ukrainefaciliteten. Regeringen støtter, at der findes løsninger på at anvende indefrosne russiske aktiver til genopbygningen af Ukraine.

Søren Søndergaard (EL): Da udvalget diskuterede topmødet den 12. december 2023, opfordrede vi statsministeren til at være proaktiv i at finde en løsning på, hvordan man kunne omgå Viktor Orbáns blokade mod støtten til Ukraine. Derfor er vi selvfølgelig meget glade for, at det skal diskuteres på mødet, hvordan man kan omgå blokaden, hvis den fortsætter, så de penge, man har lovet, og som Ukraine er fuldstændig afhængig af, kommer til udbetaling.

Den model, man har skitseret, er MFA+ (Macro-Financial Assistance Plus). Jeg kan ikke gennemskue, hvor stor en del af beløbet der rent faktisk vil blive udbetalt til Ukraine, hvis man vælger den model, bl.a. fordi jeg ikke ved, om beløbet på 50 mia. euro over 4 år udbetales med 12,5 om året, eller om der er en kurve. Hvor meget vil det dække af de 50 mia. euro og i hvor lang tid? Det er nok ikke forkert at sige, at 50 mia. euro er i underkanten af, hvad Ukraine har brug for. Hvis modellen ikke dækker fuldt ud, hvilke andre modeller er der så?

Der er også fuldt tilsagn til forslaget om at kigge på de russiske indefrosne midler til at hjælpe med genopbygningen af Ukraine, som vi også har haft oppe tidligere. Jeg forstår, at det er noget andet end de 50 mia. euro. Det er ikke noget, der skal dække nogle af de 50 mia. euro, men det er til ren genopbygning. Står midlerne et sted, hvor de giver et afkast, og er det det afkast, man vil bruge?

Christian Friis Bach (RV): Det er godt at høre, at der bliver arbejdet intenst på at finde en løsning – den skal findes. Vi har ingen forståelse for, hvis der skal gives nogen som helst former for indrømmelser, koncessioner eller lempelser til Ungarn i den forbindelse. Det vil vi stærkt modsætte os. Så hellere finde en model udenfor. Jeg fornemmer også, at det er den danske position.

Jeg har tidligere opfordret til at se på de indefrosne midler, men med en vis rettidig omhu og overvejelse af, hvilke konsekvenser det kan have for danske virksomheder. Hvordan forholder man sig, hvis der skulle blive inddraget ikke bare afkast, men egentlige midler fra danske virksomheder?

Karin Liltorp (M): Har man estimater på, hvor mange penge de indefrosne midler udgør? Og hvad er juraen i det?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Søren Søndergaard: Det er rigtigt, at der er taget udgangspunkt i MFA+, og der ligger ikke på nuværende tidspunkt en aftale om f.eks. et konkret beløb. Det konkrete spørgsmål om, hvad det præcis vil være, kan jeg derfor ikke svare på her. Men tænkningen er, at det kan bygge en bro frem mod, at man forhåbentlig lykkes med en egentlig aftale om en Ukraine facilitet. Fra dansk side har vi en generel inklination til at hjælpe Ukraine og selvfølgelig en interesse i, at det ikke stiller Ukraine dårligere, end en egentlig aftale om Ukraine faciliteten ville gøre, selv om instrumentet måtte blive et andet.

Hvad angår de indefrosne aktiver er det korrekt, at man arbejder på en model for afkastet af aktiverne. Der er stadig væk løbende overvejelser om, hvordan man kan gøre det. Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender, Josep Borrell, har fremsat et foreløbigt forslag, som skal drøftes på teknisk niveau i EU-landene. Vi vil rigtig gerne være med til at finde løsninger, men det er selvfølgelig vigtigt, at det er i overensstemmelse med EU og folkeretten, og at man også har blik for de finansielle risici, der måtte være ved det. Vi har ikke taget stilling til det foreløbige forslag, og et endeligt forslag skal vedtages i Rådet for Almindelige Anliggender (GAC). Jeg henviser derfor til udenrigsministeren for øvrige spørgsmål.

Til Karin Liltorp: Jeg kan ikke svare på spørgsmål om beløbsstørrelser her.

Til Christian Friis Bach: Der er generelt en risiko ved nye tiltag, som man ikke på forhånd kan vide, hvordan Rusland vil reagere på. Der vil ikke nødvendigvis være et en-forhold imellem nye EU-tiltag og russiske modsvar, så vi har svært ved på forhånd at svare på, hvordan danske eller europæiske virksomheder potentielt rammes. Risikoen skal selvfølgelig være med i overvejelserne om potentielt at lade russiske centralbankaktiver bidrage til Ukraines genopbygning. Vi vil følge det tæt, og vi vil også læne os op ad drøftelser i andre fora, f.eks. G7.

* **4. Forberedelse af G20-møde 26.-29. februar 2024**
– *Orientering*

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Aftale om reform af EU's finanspolitiske regler

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Vi indgik aftalen på Ecofin-rådets ekstraordinære, uformelle videokonference den 20. december 2023.

Aftalen er generelt på linje med de ventede kompromisser, som vi løbende har drøftet i udvalget og senest i forbindelse med ecofinrådsmødet den 8. december 2023. Aftalen fastholder flere væsentlige elementer fra Kommissionens forslag fra april 2023.

Aftalen indebærer således, at landene skal fremlægge nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitik med en sti for de offentlige nettoudgifter. Planerne skal indeholde en tilpasningsperiode for udgiftsstien, hvorefter høj gæld skal falde mod mere holdbare niveauer. Tilpasningsperioden er 4 år, men kan forlænges til 7 år, hvis landet forpligter sig til reformer og investeringer, der bl.a. styrker vækstpotentialet og den finanspolitiske holdbarhed.

Der er også enighed om en procedure for store underskud på linje med de gældende regler, hvor lande med underskud over 3 pct. af bnp kan få en henstilling om at rette op på finanspolitikken.

Aftalen indeholder justeringer i forhold til Kommissionens forslag på centrale områder:

- Der er indført minimumskrav hvad angår gældsreduktion, så udgiftsstierne for lande med gæld mellem 60 og 90 pct. af bnp skal sikre, at gælden falder med 0,5 pct. af bnp årligt i gennemsnit under tilpasningsperioden. Lande med gæld over 90 pct. af bnp skal sikre, at gælden falder med 1 pct. af bnp årligt i gennemsnit. Reglerne indeholder således væsentlige elementer fra det danske forslag, herunder at kravet til årlig gældsreduktion skal afhænge af gældens niveau og måles som et gennemsnit over en vis periode.
- Aftalen indeholder et underskudskrav. Lande med høje underskud eller høj gæld skal således fastlægge udgiftsstier, der sikrer, at underskuddet har en sikkerhedsmargin på 1,5 pct. af bnp til grænsen for det faktiske underskud på 3 pct. af bnp.
- Aftalen præciserer kriterierne for reformer og investeringer, der giver adgang til en forlænget tilpasningsperiode, altså fra de 4 til de 7 år, inden høj gæld skal begynde at falde. Det præciseres bl.a., at reformer og investeringer, som indgår i et lands genopretningsplan, kan medføre en længere tilpasningsperiode, hvis de styrker vækst og finanspolitisk holdbarhed.
- Aftalen præciserer også bestemmelserne om håndhævelsen af reglerne. Det gælder bl.a. den kontrolkonto, der skal registrere afvigelse fra udgiftsstierne. En vis sum af små årlige overskridelser af udgiftslofterne, eller en større overskridelse i et enkelt år, vil således udløse en vurdering af, om landet skal tildeles en henstilling.
- Forøgelse af forsvarsudgifter kan udgøre en formildende omstændighed i forbindelse med vurderingen af, om et land skal have en henstilling.

Regeringen ser positivt på, at vi nu er blevet enige om nye finanspolitiske EU-regler i Ecofin-rådet. Der er tale om et godt kompromis, der rammer en god balance mellem realisme og ambition, hvilket har været en central dansk prioritet.

Det er især positivt, at vi får gældsreduktionskrav, der er mere konkrete og målbare end Kommissionens forslag. Princippet er baseret på det forslag, som Danmark fremlagde, netop for at ramme en balance mellem ambition og realisme i kravene til, hvor meget og hvor hurtigt høj og uholdbar gæld skal reduceres.

Det er også positivt, at reglerne indeholder et mellemfristet underskudskrav, så man kan gå ind i en lavkonjunktur med en større buffer og samtidig undgå for store faktiske underskud. Og det er positivt, at der skal gennemføres reformer, der styrker de offentlige finanser på lang sigt, hvis man vil forlænge sin tilpasningsperiode og dermed opnå mere fleksibilitet i finanspolitikken på kort sigt. Det har også været en vigtig dansk prioritet.

Vurderingen er derfor, at aftalen matcher godt med det forhandlingsoplæg, der blev forelagt for udvalget den 14. juni 2023. For en grundigere gennemgang af Rådets aftale vil jeg henvise til den skriftlige orientering, som vi sendte til udvalget 22. december 2023.

Når der er en aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet, er opgaven at sikre, at reglerne bliver efterlevet af landene og håndhævet af EU, dvs. Kommissionen og Rådet. Vi vil i den forbindelse løbende komme tilbage til arbejdet med de finanspolitiske regler i udvalget.

Christian Friis Bach (RV): Det er rigtig gode nyheder om de finanspolitiske regler. Det troede vi ikke rigtig på, da vi drøftede det sidst. Der var stemningen, at det ikke ville komme til at ske, og at det ville gå i fisk på grund af europaparlamentsvalget, men nu ser det ud til at komme, og det er rigtig godt. Er der overvejelser om, hvilke konsekvenser reglerne får for Danmark? Er der noget, vi skal være opmærksomme på fremadrettet, som vi skal indrette os på?

Karin Liltorp (M): De nye finanspolitiske regler er helt sikkert et skridt i den rigtige retning, men hvad er forhåbningerne for, at lande som Grækenland og Italien faktisk får rettet op? De er nogle af de lande, der i mange år har haltet gevaldigt med underskud. Tror man på, at det får en reel betydning, eller er det mere på det symbolske plan, at vi mener, at det ser positivt ud?

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Til Christian Friis Bach: De finanspolitiske regler får for Danmarks vedkommende ikke direkte nogen konsekvens. Vi kan operere inden for det regelsæt, vi kender i forvejen og får ikke yderligere restriktioner eller nye regler at skulle forholde os til, fordi vi er et lavgældsland med en sund økonomi. Men det er klart, at der er en indirekte konsekvens i den forstand, at vi har en interesse i, at der er sunde offentlige finanser i resten af EU.

Til Karin Liltorp: Det er svært at svare på, hvordan man vil håndtere det i de øvrige lande. Baggrunden for reglerne har været, at de stadig væk skal være ambitiøse, men også mere realistiske, så man rent faktisk har mulighed for at arbejde med det i de enkelte lande. Formålet er også, at der bliver et større landespecifikt ejerskab, så det ikke bare er en generel regel, men man kan udarbejde egne mellemfristede planer, som man kan tage udgangspunkt i. Det instrument kender vi rigtig godt fra Danmark i forvejen. Man vil også kunne træffe beslutninger, der giver en større grad af fleksibilitet, og få dem vurderet ind i planerne. Forhåbningen er, at det vil blive et afsæt til ambitiøse planer, der gør en forskel, hvor lande tager et større ejerskab til det. Men det er også ambitiøse

planer, og derfor vil det kunne mærkes i række af landene, og det vil kræve, at man træffer beslutninger og tilpasser sig den situation, man er i.

Makrofinansiell assistance til Ukraine

Økonomiministeren (Stephanie Lose): Ministeren for udvikling og global klimapolitik har underskrevet to aftaler med Kommissionen vedrørende makrofinansiell assistance til Ukraine. Begge aftaler bekræfter tidligere danske tilsagn i Ecofin-rådet – dels den danske andel af garantistillelse for EU's makrofinansielle assistance til Ukraine i 2022 på 6 mia. euro, og dels et tilsagn om at yde Danmarks del af finansieringen af rentebetalinger på 2023-assistancen til Ukraine på 18 mia. euro i perioden 2024-2027. Udgifterne finansieres under Danmarks udviklingsbistand. Aftalerne er tidligere forelagt til forhandlingsoplæg i Europaudvalget.

Fra det tidspunkt, hvor en EU-tiltrædelsestraktat måtte fastsætte en dato for Ukraines optagelse i EU, vil økonomisk støtte til Ukraine ikke længere kunne opgøres som udviklingsbistand. Det følger af OECD's Development Assistance Committees (DAC) gældende retningslinjer. I det tilfælde skal der tages fornyet og særskilt stilling til finansieringen af den danske andel af udgifterne ved långivningen.

Mødet sluttede kl. 10.21.